

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Frank Edit ügyvéd (....) által képviselt felperes neve(....) felperesnek, a Hoppál Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Hoppál Gábor ügyvéd) által képviselt alperes neve(....) alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. június 28. napján kelt, 12.P.28.936/2010/10. sorszámu ítélete ellen az alperes 12. sorszám alatti fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 12 700 (Tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 369 164 forint és ennek 2010. július 16-ától a kifizetésig számított törvényes késedelmi kamata, valamint 34 650 forint perköltség megfizetésére.

A megállapított tényállás szerint az alperes üzemeltetésében álltak 2010. január 1-je és szeptember 30-a közötti időszakban a D.... 1., a Sz.... hrsz., a V...., valamint a V.... szám alatti R... S... elnevezésű üzlethelyiségek, amelyek a III. kategóriába kerültek besorolásra, és amelyekben az alperes zeneszolgáltatást végzett TV és zenegép működtetésével.

Az indokolás részletezte, hogy az egyes üzletek jogdíjfizetési kötelezettsége negyedévenként miként alakult, és megállapította, hogy az elszámolás alapján az alperes zeneszolgáltatással összefüggésben keletkezett díjfizetési kötelezettsége mindösszesen 369 164 forint.

A felperes keresetében az alperesnek 369 164 forint tőke és járulékai megfizetésére kötelezést kérte.

Az alperes a kereset jogalapját elismerte, de arra hivatkozott, hogy mind a négy keresettel érintett üzlethelyiség a IV. kategóriába sorolható.

Az elsőfokú bíróság a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 16. § (1) és (4) bekezdésére, a 17. § c) pontjára hivatkozással a keresetet megalapozottnak találta.

Kifejtette, hogy a 2010. évre a felperesi egyesület 2009. december 23-ától hatályos közleménye rendelkezik a kategóriába sorolásról és a jogdíjfizetési kötelezettség mértékéről azzal, hogy a vendéglátó-ipari egység kategóriába sorolását a felperes határozza meg. Mivel az alperes által aláírt adatlap szerint az üzletek a III. kategóriába kerültek besorolásra és a perben az ettől eltérő kategóriába való sorolásra vonatkozó alperesi igény alátámasztásra nem került és erre bizonyítási indítvány sem volt, ezért a bíróság az összecszerűségében is megalapozott keresetnek megfelelően marasztalta az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását és a marasztalási összeg leszállítását kérte.

Kifejtette, hogy az üzemegységek ún. vasúti restik, amelyek köztudomásúan a legalacsonyabb színvonalú vendéglátóhelyek, ezért érthetetlennek tartja, hogy a felperes azokat miért sorolta a III. kategóriába.

A fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy méltányosságból valamennyi üzlet tekintetében a IV. kategória szerinti számítást alkalmazta.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséghez képest feltárt tényállásból helytálló döntésre jutott, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - amelyet a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírált el - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A perben nem volt vitás, hogy az alperesnek az általa üzemeltetett vendéglátó-ipari egységekben a már nyilvánosságra hozott művek felhasználása fejében jogdíjfizetési kötelezettsége áll fenn, amelynek alapja helyesen az Szt. 25. § (1) és (4)-(6) bekezdése. Az alperes csak azzal nem értett egyet, hogy a felperes az üzleteit a III. kategóriába sorolta.

A felperesi jogdíj közlemény szerinti III. kategóriába sorolható az étterem, söröző, borozó, nappali bár, eszpresszó, kávézó, kávéház, teaház, cukrászda, étel-, salátabár és egyéb vendéglátó üzlet, amelynek megjelenése és szolgáltatása meghaladja a IV., illetve V. kategóriát, de nem éri el a II. kategóriába sorolt üzlet színvonalát. A IV. kategória olyan italbolt, kocsma, söntés, büfé és egyéb olyan vendéglátóüzlet, amely a III. kategóriába sorolt üzletek színvonalát nem éri el.

Kétségtelen, hogy az adatszolgáltatási lap és felhasználási engedély megjelölésű iratokban valamennyi alperesi söröző vonatkozásában a III. kategória megjelölésére került sor, amely vitatása esetén az alperes elismeréseként, vagy szerződési nyilatkozataként nem értékelhető. A csatolt jogdíjfizetési értesítők alapján azonban

megállapítható, hogy a felperes mind a négy üzletet a III. kategóriába besorolás ellenére a IV. kategóriába előírt díjtétellel vette figyelembe a 2010. január 1. - március 31. közötti időszakban, ezért erre az időszakra a legalacsonyabb díjjal megállapított szerzői jogdíj összege a kategória besorolástól függetlenül helyes.

Az alperes védekezésben előterjesztett igénye alapján a kategória besorolás vizsgálata csak az ezt követő, 2010. április 1-től szeptember 30-ig terjedő időre vonatkozóan merülhetett volna fel. Az alperes azonban nem ajánlott fel bizonyítást arra nézve, hogy a díjigénnyel érintett adott sörözők színvonala nem éri el a III. kategóriába sorolható sörözők színvonalát, a fellebbezésében is csak általánosságban és a köztudomásra hivatkozott, miszerint a vasúti restik a legalacsonyabb színvonalú vendéglátóhelyek. A perbeli üzlethelyiségek állapotára és minőségére vonatkozóan a köztudomás alapján nem volt a kategóriába sorolást érintően következtetés levonható önmagában amiatt, hogy vasútállomás mellett üzemelnek, ezért az alperes állítása a perbeli sörözők vonatkozásában bizonyítatlan maradt.

A kifejtettek alapján nem volt jogszabályi lehetőség az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatására.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a másodfokú bíróság a jogi képviselővel eljáró felperes költségeinek megfizetésére kötelezte, a Pp. 239. § alapján irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg, amely magában foglalja a 4/A. § szerinti áfát is.

, 2012. január 31.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: